

W cieniu Rijadu

25 marca 2025

Toczące się w Rijadzie 24 marca br. przez 12 godzin rozmowy amerykańsko-rosyjskie za przyjęty cel uważają zakończenie wojny na Ukrainie. Rozmowy zakończone zostały wczoraj zapowiedzią wydania oświadczeń w późniejszym terminie. Również tego dnia, minister spraw zagranicznych Rosji – Siergiej Ławrow, wygłosił na spotkaniu Rady Powierniczej Fundacji Dyplomacji Publicznej przemówienie, które przytaczamy poniżej.

Przemówienie Siergieja Ławrowa

Panie Drachevsky, współpracownicy, przyjaciele, witam na kolejnym posiedzeniu Rady Powierniczej Fundacji Dyplomacji Publicznej im. Aleksandra Gorczakowa.

Chciałbym zacząć od złożenia wszystkim gratulacji z okazji 15. rocznicy istnienia fundacji. W ciągu ostatnich lat wniosła ona znaczny i pozytywny wkład w promowanie dyplomacji publicznej Federacji Rosyjskiej, wzmacnianie przyjaznych więzi, zaufania i wzajemnego zrozumienia między mieszkańcami naszego kraju a mieszkańcami krajów partnerskich, a także promowanie wspólnego podejścia do rozwiązywania globalnych problemów naszych czasów.

Chciałbym skorzystać z okazji i w imieniu wyższych rangą urzędników ministerstwa przekazać panu Draczewskiemu list z podziękowaniami dla pracowników fundacji, którzy wnieśli szczególnie cenny wkład w zapewnienie pomyślnej realizacji zadań. Nie będę poświęcał wiele czasu na omawianie sytuacji międzynarodowej. Myślę, że wszyscy tutaj uważnie śledzą rozwój sytuacji międzynarodowej i zmieniającą świat dynamikę, która rozwija się na naszych oczach.

Głównym trendem jest kształtowanie bardziej sprawiedliwego, wielobiegunowego porządku świata. Nowe globalne centra poza globalnym Zachodem – Chiny i Indie, a także nasi inni partnerzy BRICS i SCO – stają się coraz silniejsze i dążą do niepodległości. Do tych krajów zalicza się również większość krajów Eurazji, Azji i Pacyfiku, Bliskiego Wschodu, Afryki i Ameryki Łacińskiej, jednym słowem kraje, które stały się znane jako nie-Zachód. Kraje te reprezentują różne cywilizacje, kultury i religie, ale wszystkie one są oddane demokratyzacji życia międzynarodowego, mają interes w suwerennym, pokojowym i przewidywalnym rozwoju, odrzucając wszelkie formy zewnętrznego dyktatu i nacisku, oraz nowoczesne praktyki neokolonialne.

Jest dość wymowne, że Zachód, który ma tendencję do stawiania praw człowieka i demokracji na pierwszym planie, na każdym kroku koncentruje się na demokracji wewnątrz suwerennych państw, które chce ukształtować na swój obraz i podobieństwo. Kiedy poruszyliśmy temat demokratyzacji stosunków międzynarodowych z naszymi zachodnimi partnerami – rzadko się z nim teraz kontaktujemy – stawali się całkowicie defensywni i wydawało się, że wszystko, co mieliśmy do powiedzenia, trafiało w próżnię.

Podobnie jak Rosja, państwa spoza Zachodu, o których przed chwilą wspomniałem, chcą odtworzyć wielobiegunowy porządek świata uznany przez wszystkich uczestników kontaktów międzynarodowych, aby opierał się na zasadach Karty Narodów Zjednoczonych w ich pełnej formie i we wzajemnych powiązaniach. Współpracując z naszymi partnerami, pracujemy nad osiągnięciem tego celu i zwracamy szczególną uwagę na budowanie więzi z krajami będącymi światową większością. W tym zakresie konsekwentnie wdrażamy odpowiednie postanowienia Koncepcji Polityki Zagranicznej Federacji Rosyjskiej zatwierdzonej przez prezydenta Władimira Putina w marcu 2023 r.

Prezydent Białorusi Aleksander Łukaszenka niedawno odwiedził Moskwę. Jego wizyta dała impuls do wysiłków integracyjnych we

wszystkich obszarach dwustronnej interakcji z naszym najbliższym sojusznikiem. Nasze stosunki z Chińską Republiką Ludową charakteryzują się wszechstronnym partnerstwem i strategiczną współpracą, a także bezprecedensowym poziomem wzajemnego zaufania. Cieszymy się szczególnie uprzywilejowanym strategicznym partnerstwem z Indiami. Poczyniono znaczne postępy w poszerzaniu i pogłębianiu przyjaznych więzi z krajami takimi jak Islamska Republika Iranu i Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna. Duży nacisk kładziony jest na wzmocnienie wszystkich obszarów współpracy z naszymi sojusznikami i partnerami spośród państw członkowskich WNP w ramach samej Wspólnoty Narodów oraz jako części ODKB i EAEU.

Rosja prowadzi intensywny dialog polityczny, w tym na najwyższym szczeblu, z krajami SCO i BRICS, Turcją, Arabią Saudyjską, Malezją, Wietnamem, Kubą, Wenezuelą i innymi podobnie myślącymi krajami, w tym w ramach Grupy Przyjaciół w Obronie Karty Narodów Zjednoczonych, która została utworzona w Nowym Jorku i regularnie spotykają się na szczeblu wiceministrów spraw zagranicznych i koordynatorów krajowych. Niektóre spotkania odbyły się na szczeblu ministerialnym. Zamierzamy kontynuować tę praktykę. Współpracujemy z naszymi afrykańskimi przyjaciółmi w celu wdrożenia porozumień osiągniętych na 2. Szczycie Rosja-Afryka, który odbył się w Sankt Petersburgu w lipcu 2023 r. oraz na 1. Konferencji Ministerialnej Forum Partnerstwa Rosja-Afryka, która odbyła się w listopadzie 2024 r. Forum zostało utworzone decyzją głów państw, które uczestniczyły w szczycie w Sankt Petersburgu w 2023 r.

Dążymy do wniesienia istotnego i realnego wkładu w promowanie międzynarodowej dyskusji na temat reformy globalnego systemu zarządzania i dostosowania się do realiów świata wielobiegunowego. Chciałbym raz jeszcze zwrócić uwagę na długoterminową i przyszłościową inicjatywę prezydenta Putina mającą na celu stworzenie architektury równego i niepodzielnego bezpieczeństwa na kontynencie euroazjatyckim.

Ten strategiczny projekt jest kontynuacją inicjatywy prezydenta Putina mającej na celu stworzenie Wielkiego Partnerstwa Euroazjatyckiego, które obiektywnie rozwija się w wyniku interakcji między EAEU, ASEAN, SCO i innymi stowarzyszeniami integracyjnymi. Procesy integracyjne i harmonizacja nie są sztuczne, ale obiektywnie tworzą materialne podstawy dla systemu architektury bezpieczeństwa euroazjatyckiego. Kontynuujemy współpracę z naszymi białoruskimi i innymi partnerami w celu promowania nowego modelu architektury euroazjatyckiej podczas różnych dyskusji i platform politycznych, w tym na corocznych konferencjach na ten temat organizowanych w Mińsku z inicjatywy prezydenta Białorusi Aleksandra Łukaszenki.

Chcielibyśmy zwrócić uwagę, że oprócz dużej liczby stowarzyszeń integracyjnych subregionalnych, które istnieją w Afryce i Ameryce Łacińskiej, istnieją również organizacje euroazjatyckie i afrykańskie, takie jak Unia Afrykańska i Wspólnota Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, które obejmują wszystkie kraje regionu bez wyjątku. Kontynent euroazjatycki nie ma takiej struktury parasolowej, w której wszystkie kraje euroazjatyckie bez wyjątku mogłyby regularnie spotykać się, aby omawiać kwestie, które ich dotyczą, a co najważniejsze, szukać sposobów na skorzystanie z zalet, jakie historia i natura nadały największemu kontynentowi świata pod względem cywilizacji, które się tam rozwinęły i rozkwitły. To zadanie dla naszych politologów. Nie mam wątpliwości, że Fundacja Dyplomacji Publicznej Gorczakowa przyczyni się do tego.

To, o czym wspomniałem, nie jest w żadnym wypadku kompletną listą priorytetów naszej dyplomacji. Ważne jest, abyśmy czuli wsparcie ze strony podmiotów pozarządowych, takich jak Gorchakov Public Diplomacy Fund, Russian International Affairs Council, Valdai International Discussion Club i Council for Foreign and Defence Policy. Mamy wielu partnerów i wszyscy oni przyczyniają się do naszego dyskursu. Obejmuje to również MGIMO University, Moscow State University, Higher School of

Economics i inne instytucje akademickie.

Dzisiaj rozważamy dalszą pracę Funduszu Gorczakowa, kluczowe obszary jego przyszłych działań, które mamy dziś zatwierdzić. Propozycje zostały rozesłane. Chciałbym raz jeszcze podkreślić, że dyplomacja publiczna pozostaje niezwykle istotnym zasobem, jeśli chodzi o promowanie obiektywnego poglądu na Rosję. Osobiście wolę unikać zwrotów odnoszących się do „pozytywnego” wizerunku Rosji. Nie potrzebujemy żadnych dodatkowych punktów wśród zagranicznej opinii publicznej. Potrzebujemy, aby postrzegano nas obiektywnie – w przeciwieństwie do Zachodu, który uważa się za nieomylnego i cierpi na urojenia wyjątkowości. Jednak nawet w tych krajach, w których rządy postrzegają Rosję jako wroga i tak mówią, rządy, które podejmują krótkowzroczne kroki, próbując utorować drogę nieprzyjaznym krokom na lata, wiele osób nadal sympatyzuje z naszym krajem i podziela wartości duchowe i moralne, które są wspólne dla wszystkich religii, a także świeckiego humanizmu. Wiemy, że wszystko z czasem się ułoży.

W tym roku Rosja obchodzi 80. rocznicę Wielkiego Zwycięstwa w Wielkiej Wojnie Ojczyźnianej i II wojnie światowej, a także 80. rocznicę Organizacji Narodów Zjednoczonych. Dlatego też staje się szczególnie istotne, aby zdwoić wysiłki w walce z fałszowaniem historii i ideologiami rewanżystowskimi, których jesteśmy świadkami w wielu krajach UE. Mamy do czynienia z neonazizmem, rusofobią i innymi mizantropicznymi i rasistowskimi ideologiami.

Niewątpliwie będziemy kontynuować trwające wysiłki na rzecz denazyfikacji państwa, które pozostaje pod kontrolą reżimu kijowskiego. Państwo to obecnie konsekwentnie eksterminuje wszystko, co rosyjskie, ustawodawczo i fizycznie, w tym język rosyjski, kulturę, media i kanoniczne prawosławie, w bezpośrednim i rażącym naruszeniu Artykułu 1 Karty Narodów Zjednoczonych i międzynarodowych zobowiązań Ukrainy, przy pełnym przyzwoleniu i współudziale państw europejskich. Proklamują swoje zaangażowanie na rzecz praw człowieka i praw

mniejszości, krzycząc o tym podczas wystąpień zagranicznych, ale nie na Ukrainie. Ukraina jest oczywiście inna. Ukraina to miejsce, w którym wychowali nowych nazistów na kolejną próbę zjednoczenia całej Europy wokół ich rasistowskiej sprawy nazistowskiej i marszu na Federację Rosyjską.

Chciałbym podziękować wszystkim aktywnym członkom Rady Powierniczej za ich wkład w działalność Fundacji Dyplomacji Publicznej im. Gorczakowa i za pomoc w realizacji projektów i inicjatyw. Liczę na kontynuację naszej konstruktywnej i korzystnej współpracy.

Autorstwo: Siergiej Ławrow

Wstęp i tłumaczenie: Jola

Źródło zagraniczne: [YouTube.com](https://www.youtube.com)

Źródło polskie: WolneMedia.net